

MEDICINOS ISTORIJA IR RAIDA

Edukacinės aplinkos turtinimas informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis. Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto situacija*

Edita Butrimienė, Nida Stankevičienė¹

Kauno medicinos universitetas, ¹Kauno technologijos universiteto Socialinių mokslų fakultetas

Raktažodžiai: informacijos ir komunikacijų technologijos, edukacinė aplinka, mišri edukacinė aplinka.

Santrauka. Universitete vienu metu egzistuoja tiek tradicinės, tiek kokybiškai naujos, t.y. informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos. Straipsnio tikslas – aptarti informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos samprata, išryškinti tokios aplinkos bruožus, pateikti kai kuriuos Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto informacinių technologijų taikymo mokymui ir mokymuisi tyrimo rezultatus. Straipsnyje nagrinėjama informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtinta edukacinė aplinka. Kuriant tokią aplinką, praplečiami auditorinių mokymo modelių teigiami aspektai integravojant juos į naujų informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintą edukacinę aplinką. Pirmoje straipsnio dalyje apžvelgiama informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos samprata. Antroje dalyje išryškinami informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos struktūra ir bruožai. Trečioje straipsnio dalyje – pateikiami Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto informacinių technologijų taikymo mokymui ir mokymuisi tyrimo rezultatai.

Aktualumas. Informacinių technologijų taikymą mokymosi procese įvairiais aspektais nagrinėja ir pažeria jo reikšmę bei aktualumą daug mokslininkų: S. Papertas (1), N. L. Gage ir D. C. Berliner (2), V. Brazdeikis (3), S. White (4), N. Longworth (5), M. Castells (6), A. Baskas (7), A. K. Aggarwal ir R. Bento (8), D. Clark (9), R. T. Osguthorpe ir Ch. R. Graham (10), R. McGreal ir M. Elliott (11) ir kt. Skirtingi autorai daro išvadą, jog, naudojant informacines ir komunikacines technologijas, galima suformuoti naujų kultūrinę ir technologinę terpę, kurioje ne tik mokymas ir mokymasis tampa kitoks, bet ir kinta dėstytojų ir studentų elgesys. Ši technologija ne tik kokybiškai keičia mokymą ir mokymąsi. Naudojant šią technologiją, galima sukurti naujus žodžius dėstytojo ir studento darbui ir vaidmeniui apibūdinti, taip pat įvertinti naujus gebėjimus, norus, interesus ir vertybes.

Problema. Šių dienų universitete vienu metu egzistuoja tiek tradicinės tiek kokybiškai naujos – informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos. Taigi kyla klausimų:

kokia informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos struktūra? Kokiai bruožais pasižymi informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos?

Straipsnio tikslas – aptarti informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos samprata, išryškinti tokios aplinkos bruožus, pateikti kai kuriuos Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto informacinių technologijų taikymo mokymo ir mokymosi procese tyrimo rezultatus.

Tyrimo metodologija remiasi kognityvinės teorijos pakraipa – konstruktivizmu (J. Piaget). J. Piaget teorija patvirtina, kad turi būti žinių perimamumas, kad, neturint panašios struktūros, nesusiformuos ir nauja. Taigi mokymuisi yra svarbi: praeitis, patirtis, ugdytinį supanti aplinka. Konstruktivizmas yra naujujų mokymosi aplinkų atsiradimo teorinis pagrindas. I savo supratimą žmogus integruoja visa, ką patiria, taigi jo pažinimas nuolat plečiasi. Ankstesnė jo pa-

Adresas susirašinėti: E. Butrimienė, Kauno medicinos universitetas, A. Mickevičiaus 9, 44307 Kaunas
El. paštas: edita.butrimiene@med.kmu.lt

*The full-length article in English can be found at <http://medicina.kmu.lt>

tirtis vaidina esminį vaidmenį formuojant nuolat kintančią žinių sistemą. Informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos kuriamos, kai į jau išprastą (angl. *face-to face*) edukacine aplinką integruoamos informacinės ir komunikacinės technologijos.

Tyrimo metodas. Mokslinės literatūros ir dokumentų analizė, anketinė apklausa. Statistinė analizė atlikta naudojant statistinių duomenų apdorojimo programą „SPSS“ (angl. *Statistical Package for Social Sciences*).

Pirmoje straipsnio dalyje apžvelgiama informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos samprata. Antroje dalyje išryškinama informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos struktūra ir bruozai. Trečioje straipsnio dalyje pateikiami Kauko medicinos universiteto Farmacijos fakulteto informacių technologijų taikymo mokymo ir mokymosi tyrimo rezultatai.

Edukacinės aplinkos, praturtintos informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis, samprata

Nagrinėjant edukacinės aplinkos praturtintos informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis sampratą, būtina apibrėžti informaciinių ir komunikaciinių technologijų bei edukacinės aplinkos sampratas.

Mokslinėje literatūroje galima rasti daug informacių technologijų sampratų. Terminai kinta tobulejant kompiuterinei įrangai ir kintant jos taikymo galimybėms. Informacių technologijų samprata susiformavo XX a. 9-ame dešimtmetyje. Plačiai vartojama ir jos santrumpa IT (angl. *information technology*). Žodis „technologija“, remiantis „Tarptautinių žodžių žodynu“ (12), – tai gamybinių procesų atlikimo būdų ir priemonių visuma.

Kompiuteriai salygoja ypač aukštą technikos ir technologijų lygi ir labai greitą informacijos perdavimą, todėl XX a. 10-ajame dešimtmetyje (pradėjus plačiai naudoti internetines technologijas) imta vartoti savoka „informacinės ir komunikacinės technologijos“ – visuma priemonių ir būdų, skirtų informacijai apdoroti ir komunuoti (13). Materialinė gerovė, valdžia, kultūra tampa priklausoma nuo gebėjimo apdoroti vis didesnius informacijos kiekius nepriklausomai nuo atstumo ir per labai trumpą laiką – informacijos apdorojimo pasauliniuose tinkluose naudojant informacines ir komunikacines technologijas.

Pasak M. Castells (6), informacija yra pagrindinė „žaliava“ ir sudedamoji visos žmonių veiklos dalis, o informacinės ir komunikacinės technologijos veikia

informaciją. Todėl informaciją galima laikyti ir komunikacijos turiniu, ir kompiuterinio pasaulio objektu.

Informacinės ir komunikacinės technologijos gali būti apibūdintos kaip „elektronikos galimybės gauti, apdoroti, saugoti ir perduoti informaciją“ (14), kurios susideda iš:

- įrenginių (angl. *hardware*): kompiuteriai, spausdinimo įrenginiai, vaizduokliai ir t. t.;
- kompiuterinių programų (angl. *software*): operacinių sistemos, vartotojų programos;
- duomenų standartų;
- kompiuterinių tinklų.

Virtualiajame „LieDM“ žodyne pateikiamas tokis apibrėžimas: „Informacijos technologijos (angl. *information technology*) – technologijos, kurios naudojamos informacijai surinkti, saugoti, pertvarkyti, pa-vaizduoti įvairiose aplinkose ir perduoti per atstumą“ (15).

V. Brazdeikis (3) informacių technologijų savoką apibūdina kaip informacių priemonių taikymą įvairiems, su informacija susijusiems, darbams atlikti. Autorius pažymi, kad naujosiomis technologijomis galima labai paspartinti ankstesnius technologinius procesus. Informacinės technologijos buvo pradėtos naujoti mokymo procese ir taip buvo sukurtos mokomojių kompiuterinės priemonės, ugdymui skirtos programinės priemonės (angl. *educational software*), apimančios šiuos pagrindinius tipus (Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2002-04-08 įsakymas Nr. 537):

- ugdymo ir bendrosios paskirties, dalykinius ir universalius informacijos šaltinius;
- universalias mokymosi terpes, instrumentiką ir kitą, tik ugdymo procese naudojamą, bendrosios paskirties programinę įrangą;
- įvairių dalykų ir integruoto mokymo bei mokymosi kompiuterines priemones;
- mokomujų priemonių rengimo ir ugdymo proceso organizavimo instrumentiką.

Žmonija veržliai keičiasi į žinių visuomenę, kurios esmė – sudėtingas kapitalo ir technologijų virsmais į žinias (16). Šiuolaikiniame pasaulyje viskas, ką žmonės daro namuose, darbe ir mokymo įstaigose yra susiję su naujausiomis technologijomis. Sparčiai kintant ūgiui ūgiui technologijoms, svarbu suprasti, jog šiandien žmogui labai reikalingi gebėjimai, padedantys susiorientuoti ir išreikšti save visuomenėje, kurioje vis didėjantys informacijos srautai greitai parverčia individu turimas žinias pasenusiomis arba bevertėmis. A. Augustinaitis (17) kalba apie „žinių visuomenės mokymo dinaminį modelį, kurio pagrindas – komunikacijos ir informacijos probleminis kompleksas“.

sas, išraukiantis visuotinį kultūros kontekstą ir vertybų visumą, atitinkančią „life-wide education“ principą“. Tada kompiuterių, kaip informacinių ir komunikacinių technologijų, integravimo į švietimą pagrindinis tikslas būtų sukurti naują mokymosi aplinką, tinkamą ugdyti besimokančiųjų bendravimo, kritinio mąstymo, savarankiško ir atsakingo veikimo įgūdžius.

Apibendrinus įvairių autorių mintis (3, 6, 14–17), galima teigti, jog informacinės technologijos yra kompiuteriai ir kompiuteriais valdoma informacija (operacinių sistemų, taikomosios kompiuterinės programos), o komunikacinių technologijos yra vietinis tinklas, internetas, mobilusis ryšys, bendros paskirties telefonų tinklas ir bet koks radijo ryšys, skirtas duomenų perdavimui.

Mokymosi aplinka, pagal B. G. Wilson (18) – tai vieta, kur žmonės, pasinaudodami ištekliais, kuria reikšmingus problemų sprendimus. P. Jucevičienė (19) pabrėžia, kad mokymosi aplinkos – tai visos edukacinę vertę turinčios žmonių gyvenimo bei veiklos erdvės (vienam žmogui egzistuoja daug mokymosi aplinkų), įgalinančios individu asmeninį tobulėjimą, realizuojamą per mokymosi pastangas. Anot M. Tight (20), edukacinė (angl. *educational*) aplinka, tai tokia aplinka, kurioje veikia edukatorius ir jis siejama su mokymo institucija. D. Lipinskienė (21) aptaria edukacinių ir mokymosi aplinkos santykį. Ji teigia, kad edukacinė aplinka aukštojoje mokykloje apima tiek mokymo tiek mokymosi aplinką, nes studijos yra planuojamos ir siejamos tiek su mokymu, tiek su mokymusi. Edukaciniuje aplinkoje kuriama mokymosi aplinka iš tikrujų sudaro tik dalį visuminės mokymosi aplinkos (22). Mokslinei literatūroje galima pastebeti, kad autoriai (8, 10, 11), nagrinėdami edukacines aplinkas, vartoja terminą „mokymosi aplinka“ (angl. *learning environment*). Reikia pažymėti, kad aukštosios mokyklos kontekste tai būtų edukacinių aplinkos salygota mokymosi aplinka. D. Tiene ir P. Luft (23) technologiskai turtinga aplinka (angl. *technology-rich environment*) vadina aplinką, kurioje technologija (kompiuteris, skaitytuvas, spausdintuvas, vaizdo projektorius, telekomunikacijos ir internetas) paremta veikla yra integruota į turinį. Taigi apibendrinant aukščiau minėtų autorių mintis, edukacinę aplinką, kurioje informacijos ir komunikacijų technologijomis paremta veikla yra integruota į turinį, galima būtų vadinti informaciniemis ir komunikaciemis technologijomis praturtinta edukacine aplinka. M. K. Shields ir R. E. Behrman (24) pastebėjo, jog „skaitmeninių galimybių kokybė“ (angl. *equality of digital opportunity*) tampa „edukaciinių galimybių kokybės“ sinonimu (angl. *equality of educational opportunity*). Todėl būtų

galima teigti, jog informaciniemis ir komunikaciemis technologijomis praturtintos edukacinių aplinkos edukacinė vertė – tai gebėjimas edukaciemis priemonėmis padėti žmogui igyti pasirengimą spręsti jam kylančias gyvenimo ir veiklos problemas sparčiai kintančiu šiuolaikinių technologijų įtakotoje visuomenėje (8, 25).

Informaciniemis ir komunikaciemis technologijomis praturtintos edukacinių aplinkos

Remiantis naujai interpretuojamomis koncepcijomis ir poreikiais – mokytis visą gyvenimą, tobulinti kvalifikaciją neatsitraukiant nuo darbo, interneto paslaugas naudoti studijoms, profesiniam tobulėjimui, informacijos perdavimui ir komunikacijai, į studijų procesą perkelti įvairialypės terpės teikiamas galimybes – galima teigti, kad dabar studijų sistema kinta veikiama informacinių ir komunikacių technologijų. Interneto technologijos susietos su mokymo technologijomis (angl. *Internet Communications Technologies (ICT) & Teaching Technologies*) sukūrė kokybiškai naujų mokymo ir mokymosi technologiją. L. Satyen, (26) pastebi, kad internetas tapo toks populiarus ir prienamas, kad jis galima panaudoti, kaip pagrindinę mokymo ir mokymosi priemonę. A. K. Aggarwal ir R. Bento (8) pastebi, kad tokia mokymo ir mokymosi technologija iš esmės keičia mokymo ir mokymosi koncepciją. Interneto dėka informacija pasiekama kiekvienam vartotojui bet kuriuo metu ir bet kurioje vietoje (jei yra ryšys), o tai suteikia neribotas galimybes universitetams kurti lankstesnę edukacinię aplinką, atvirą visiems. Todėl šiame etape universitetams aktualu išsaugoti ir praplėsti auditorinių mokymo modelių (angl. *face-to-face teaching models*) teigiamus aspektus integrnuojant juos į naujų informaciniemis ir komunikaciemis technologijomis praturtintą edukacinię aplinką (8). Pagal jų struktūrą tokias aplinkas galima būtų skirstyti į:

- mišrią (angl. *blended learning environment*) edukacinię aplinką (10), kai į jau iprastą (angl. *face-to-face*) edukacinię aplinką integruijamos informacinių ir komunikacių technologijos. R. T. Osguthorpe ir Ch. R. Graham (10) pateikia tris mišrios edukacinių aplinkos elementus: 1) mokymo ir mokymosi veikla auditorijoje, pasitelkiant informacines ir komunikacines technologijas; 2) besimokantieji, kurie kontaktuoja su dėstytoju auditorijoje pasitelkdami informacines ir komunikacines technologijas; 3) dėstytojai, kurie kontaktuoja su studentais auditorijoje, pasitelkdami informacines ir komunikacines technologijas (šiuo atveju juos

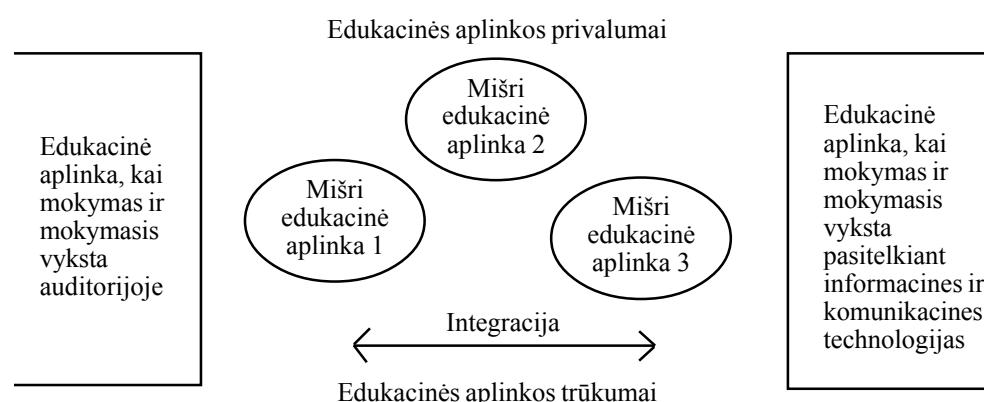
- reikėtų vadinti instruktoriais);
- virtualią mokymosi aplinką (angl. *virtual learning environment*) – programinė įranga kompiuterių tinklu teikiamam mokymosi procesui valdyti. Virtuali mokymosi aplinka teikia bendrą glaudžiai integruotą sąsają visai medžiagai pristatyti kartu su paramos ir bendravimo priemonėmis (15).

Mišrios edukacinės aplinkos (angl. *blended learning environment*). Daroma prielaida, kad informacinės technologijos yra „žmogaus sukurtas koncepcinis realaus pasaulio sistemos modelis“ (27) perkeltas į kompiuterinę terpe. Šis modelis nuolat tobulinamas, ištraukiant vis naujus sistemos elementus, t. y. plečiamos pažinimo ribos, galima sakyti, kad informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtinta edukacinė aplinka yra nuolat kintanti. Be to, mokymas ir mokymasis informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintoje edukacinėje aplinkoje sužadina poreikį nuolat tobulinti informacines technologijas, skirtas mokymui ir mokymuisi. Osguthorpe ir Graham (10) pabrėžia, kad pagal savo struktūros pobūdį negali būti dviejų vienodų mišrių edukaciinių aplinkų (1 pav.).

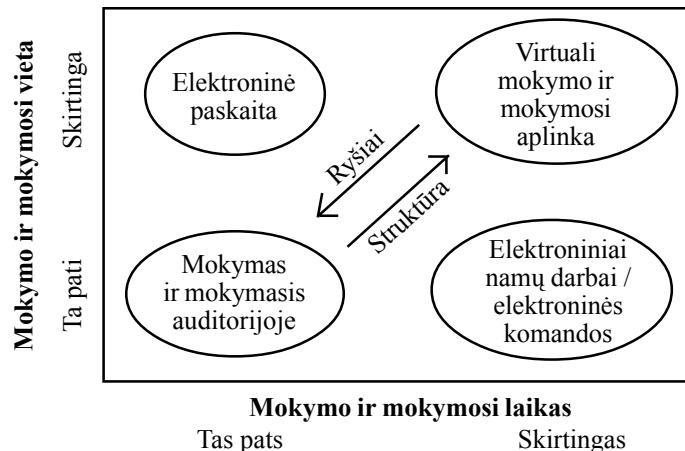
Kiekvienoje iš jų gali būti taikomi skirtingi informaciinių ir komunikacinių technologijų sprendimai, skirtingos kompiuterinės programos, skirtingas balansas tarp mokymo ir mokymosi auditorijoje ir elektroninio mokymosi, kitoks dėstytojo ar studento vaidmuo. Mišriai edukacinei aplinkos struktūrai tiesioginės įtakos turi rengiamo kurso tikslai, studentų pasirengimas, dėstytojo pasirengimas bei esamos informacinės ir komunikacinės technologijos. Taigi, kuriant informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintą edukacinę aplinką, būtina rasti tokį balansą tarp informaciinių ir komunikacinių technologijų tai-kymo ir mokymo bei mokymosi auditorijoje metodų taikymo, kuris užtikrintų geriausius studentų moky-

mosi rezultatus. Pirmame paveiksle pavaizduotoje „Mišrioje edukacinėje aplinkoje 1“ skaitomas paskaitos auditorijoje ir taikomas informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis pagrįstas synchroninis bendravimas. „Mišrioje edukacinėje aplinkoje 2“ skaitomas paskaitos auditorijoje ir taikomas informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis pagrįstas asynchroninis bendravimas. „Mišrioje edukacinėje aplinkoje 3“ skaitomas paskaitos auditorijoje ir pateikiama metodinė medžiaga serveryje. Palyginus visas tris edukacines aplinkas, galima teigti, kad „Mišri edukacinė aplinka 3“ yra žemiausios kokybės. Informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos, atsižvelgiant į mokymuisi taikomas informacines ir komunikacines technologijas, skiriasi viena nuo kitos vienos ir laiko aspektu (25) (2 pav.).

Kuo daugiau technologinių priemonių taikoma, tuo aukštesni reikalavimai kuriamos edukacinės aplinkos struktūrai, tuo glaudesnis ryšys tarp instruktoriaus (arba dėstytojo) ir besimokančiojo. Reikia pastebeti, kad mišrioje edukacinėje aplinkoje dėstytojo vaidmuo yra dvejopas: jis ir dėstytojas, ir elektroninio mokymo ir mokymosi instruktorius. Kartu jam keliami nauji kokybiniai reikalavimai. Reikia išmanyti ir derinti edukacines, informacines ir komunikacines technologijas. Kaip pastebi A. Augustinaitis (17), „*postmodernusis profesionalas yra aktyvus dalyvis ir kūrėjas, gebantis išgyventi daugia briaunėse grupėse, bendrijose ir bendruomenėse, keisdamas savo paties profesinį tapatumą, kurdamas vis kitus paslaugų, sąveikų ir įvaizdžių kompleksus. Šis praktišumas daugiakultūrinėje erdvėje suvokiamas kaip nuolatinis derybų su komunikacijų tinklo realiomis procesais: profesionalas nuolat renkasi, t. y. priima ar atmeta, tam tikras vertėbes neaprēpiamame informacijos kontekste.*“ Studento vaidmuo taip pat dvejopas: ir studentas, ir besimokantysis. Studentui taip pat keliami nauji koky-

1 pav. Mišrios edukacinės aplinkos pagal R. T. Osguthorpe ir Ch. R. Graham (10)

2 pav. Informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintų edukacinių aplinkų skirtumai laiko ir vietas aspektu (pagal M. A. Rentroia-Bonito ir J. A. Pires Jorge (25))

biniai reikalavimai: jis turi išmanyti mokymosi procesą, pasitelkdamas informacinių ir komunikacinių technologijų pagrindus. R. T. Osguthorpe ir Ch. R. Graham (10) išskiria šešis tikslus, kuriais vadovaujasi dėstytojai, kurdami skirtinges informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintas mišrios edukacines aplinkas:

- turtinga aplinka;
- greitai pasiekama informacija, informacijos gausa, galimybė sisteminti;
- komunikavimas;
- konstruktyvus mokymas;
- materialinių išlaidų mažinimas;
- galimybė greitai ir paprastai keisti bei tobulinti kurso medžiagą.

Apibendrinus įvairių autorių mintis (7, 8, 10, 11, 14, 23, 28–37), galima teigti, jog informacinių ir komunikacinių technologijų pasiekimai leidžia šiuolaikių mokymo ir mokymosi kursus (angl. *web-based courses, online learning, e-learning*) sudėlioti tarsi iš daugelio sudedamųjų dalių: mokymas auditorijoje, garso, vaizdo, hipertekstas, sinchroninis ir asinhroninis bendravimas, pokalbių svetainės, teminės diskusijų svetainės ir virtualieji forumai. Tradicines studijų formas (paskaitos rengimą ir skaitymą, studentų dalyvavimą, diskusijas, grįžtamąjį ryšį bei vertinimą) ir metodus galima be didesnių sunkumų perkelti į informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintą edukacinię aplinką. R. S. Ascough (38), kalbėdamas apie elektroninį mokymą ir mokymąsi (angl. *e-learning*), t. y. taikant įvairias elektronines priemones, išskiria tokius bruožus:

- mokymosi patirtis skiriasi nuo patirties auditorijoje, nes besimokančių gebėjimai ir poreikiai yra kitokie. D.Clark (9) pastebi, kad besimokantieji yra konstruktyvūs (angl. *constructivist learner*). Tai

reiškia, kad besimokantieji yra aktyvūs, motyvuoti ir jų pažinimas kompleksinis;

- bendravimas vyksta naudojantis informacinių ir komunikacinių technologijų teikiamomis galimybėmis;
- kitoks besimokančiųjų dalyvavimas paskaitoje;
- edukacinės aplinkos socialinė dinamika pakitusi;
- išankstinė nuostata ir diskriminacija sumažinta iki minimumo.

Elektroninis mokymasis yra informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtinta edukacinė aplinka, todėl galima teigti, kad tokie bruožai būdingi visoms šioms aplinkoms. Taigi informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacines aplinkos, tai kokybiškai naujos aplinkos, kurios pagal savo struktūrą yra skirtinges, bet turi būdingų bruožų.

Dėstytojų ir studentų pasirengimas ir gebėjimai naudoti informacines technologijas yra labai svarbus veiksnyς kuriant informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintas edukacines aplinkas. Dėstytojų ir studentų gebėjimai naudoti informacines technologijas turi įtakos studijų kokybei (39), todėl kyla klausimas, kaip dėstytojai ir studentai vertina informacinių ir komunikacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese, ar jie pasirengę dirbtį ir mokytis informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintose edukaciniše aplinkose.

Informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto mokymo ir mokymosi aplinkos

2004 m Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakultete atliktas informacinių technologijų taikymo mokymo ir mokymosi procese tyrimas. Remiantis Far-

macijos fakulteto materialinių ir žmogiškųjų išteklių analize (40, 41), buvo galima daryti išvadą, jog Kauno medicinos universitete taikomos informacinių ir komunikacių technologijos mokymo ir mokymosi procese, galima daryti išvadą. Todėl iš anksto buvo galima teigti, kad materialiniai ištekliai riboja dėstytojų ir studentų galimybes taikyti informacines technologijas mokymo ir mokymosi procese.

Respondentai. Tirtųjų kontingentą sudarė Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto dėstytojai ir studentai. Tyrimo imtį sudarė 221 studentas ir 41 dėstytojas.

Informacijos rinkimo instrumentas – anketa ir interviu su dėstytojais. Anketa sudaryta iš 56 klausimų, kuriais buvo siekiama išsiaiškinti įvairius gebėjimus, požiūrį į informacinių ir komunikacių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese, kokias informacines ir komunikacines priemones dėstytojai taiko mokymo procese. Šeši klausimai, kuriais siekiama įvertinti tiriamujų demografines charakteristikas. Vienas anketos klausimų blokas buvo skirtas išsiaiškinti, ar studentai ir dėstytojai turi kompiuterius ir interneto ryšį namuose. Vienas klausimų blokas skirtas išsiaiškinti studentų ir dėstytojų informacinius gebėjimus. Anketą sudarė 55 uždarojo tipo klausimai ir vienas atvirojo tipo klausimas. Šiame straipsnyje analizuojami tik tie klausimai, kurie atspindi informacinių ir komunikacių technologijomis pratintų edukacinių aplinkų kūrimo galimybes Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakultete.

Tyrimo rezultatų analizė

Remiantis Farmacijos fakulteto materialinių ir žmogiškųjų išteklių analize, galima daryti išvadą, jog universitete yra:

- nuotolinio mokymo ir mokymosi centras;
- kompiuterių klasės su interneto ryšiu;
- automatizuota Kauno medicinos universiteto biblioteka su interneto skaitykla;
- kompiuterizuotos darbo vietos su interneto ryšiu universiteto fojė ir bendrabučiuose.

Nuotolinio mokymo ir mokymosi kursuose, renčiamuose Vaistų technologijos ir farmacijos organizavimo katedroje, yra keturios pagrindinės nuotolinių kursų kryptys: nuosekliosios studijos; podiplominės studijos (profesinio vertinimo komisija, farmakotechnikų kvalifikacijos kėlimas, doktorantūros programos); kvalifikacijos kėlimo ir farmacijos specialistų tobulinimosi kursai; programos ir kursai, skirti darbuotojams, kurie nedirba farmacijos sektoriuje, tobulinti bei visuomenei švesti.

Vienas nuotolinio mokymo ir mokymosi kursas far-

macininkams sukurtas virtualioje „WebCT“ mokymo ir mokymosi aplinkoje (<http://www.info.kmu.lt/farma/default.asp> ir <http://www.info.kmu.lt/farma/studijos/klausimynas.htm>). Su šiuo kursu susipažsta: Farmacijos fakulteto studentai, 2–5 kursai – 400 studentų; Farmacijos kolegijos studentai, 2–3 kursai – 90 studentų; Farmacijos kolegijos lyginamosios studijos – 150 studentų; podiplominės farmacijos studijos:

- a) stacionarios studijos – 1200 kursantų;
- b) mobiliosios sesijos – 2000 klausytojų.

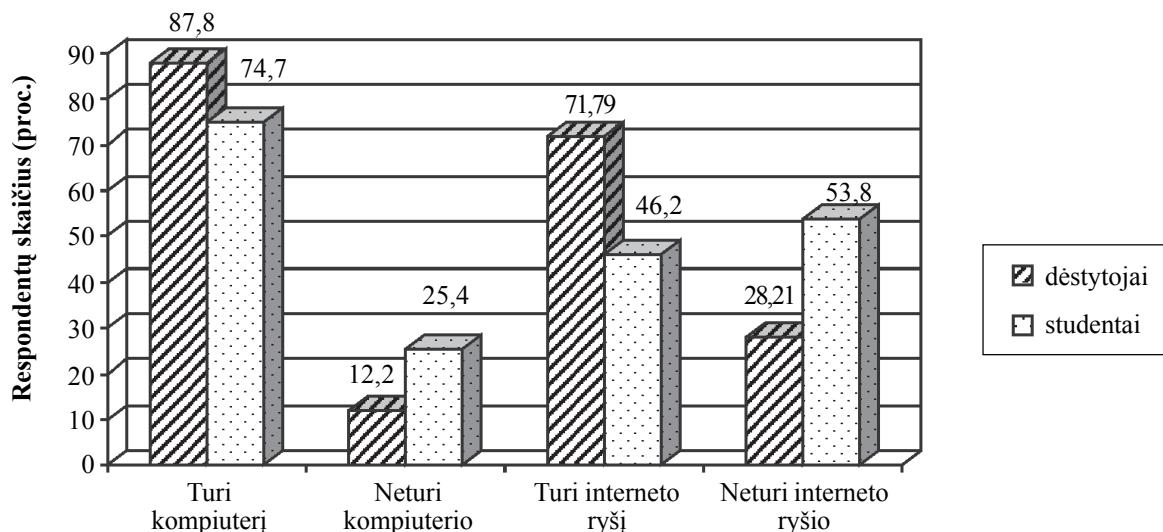
KMU tinklalapyje veikia farmacijos specialistų mokymo bei apklausos programa, kurioje yra eletroninės paskaitos, elektroniniai seminarai ir klausimynas bei aštuonių disciplinų programa egzaminams: <http://www.info.kmu.lt/farma/default.asp> <http://www.info.kmu.lt/farma/studijos/klausimynas.htm>.

Visus šiuos kursus galima įvardyti kaip mišrius informacinius ir komunikacių technologijomis pratintas edukacines aplinkas, kurios pasižymi tokiais bruožais: 1) serveryje pateikiama metodinė medžiaga ir savo žinių vertinimo testai; 2) vyksta paskaitos auditorijoje; 3) egzaminai vyksta auditorijoje arba kompiuterių klasėse dalyvaujant dėstytojui.

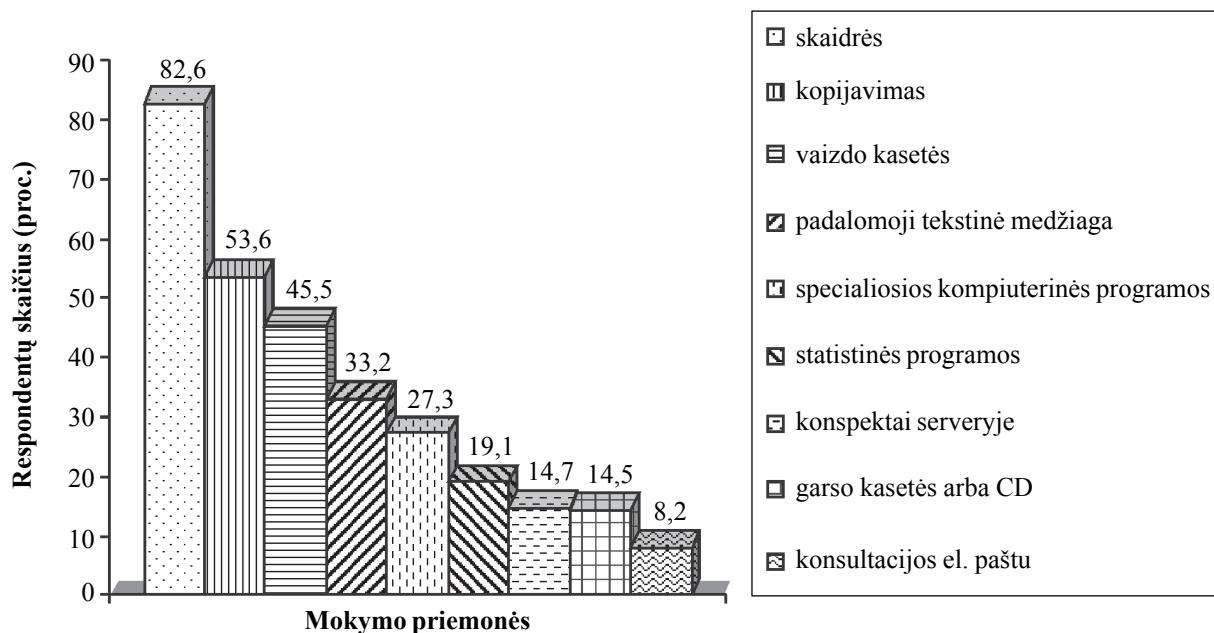
Nustatyta, kiek dėstytojų (3 pav.) ir studentų turi kompiuterį ir interneto ryšį savo namuose arba bendrabutyje, tai yra jie gali naudotis elektroniniu paštu, bendrauti su kolegomis, naudotis virtualiaisiais žodynais, ieškoti informacijos interne, naudotis bibliotekos elektroniniu katalogu, naudotis elektroninio banko paslaugomis ir kitomis interneto galimybėmis iš savo asmeninės kompiuterizuotos darbo vietas namuose. Kauno medicinos universitete ir Farmacijos fakultete labai trūksta kompiuterizuotų darbo vietų dėstytojams ir studentams. Dėstytojai tokiai darbo vietų universitete turi labai mažai (5 kompiuterizuotos darbo vietas 66 dėstytojams). Ši tyrimo dalis patvirtina faktą, kad dėstytojai ir studentai jaučia poreikį naudotis informacinius ir komunikacių technologijomis ir suprantą jų svarbą, todėl kompiuterizuotas darbo ir mokymosi vietas įsirengia už savo lėšas. Galimybė naudotis kompiuteriu ir interneto ryšiu už universiteto ribų yra viena iš informacinių ir komunikacių technologijomis pratintų edukacinių aplinkų kūrimo sąlygu.

Studentai turėjo atsakyti į klausimą, kokias informacinius ir komunikacių technologijomis pagrįstas mokymo priemones naudoja dėstytojai užsiėmimų metu (4 pav.).

Populiariausios yra skaidrės. Jas paminėjo 82,6 proc. studentų. 14,7 proc. studentų nurodė, kad dėstytojai nurodo vietą servaryje, iš kur galima nusikripiojoti konspektus. 8,2 proc. studentų nurodė, jog

3 pav. Dėstytojų ir studentų informacinių ir komunikacinių technologijų sąlygotos mokymo ir mokymosi aplinkos namuose

4 pav. Informacinių technologijų sąlygotos mokymo priemonės

konsultuoja su dėstytojais elektroniniu paštu. Atsižvelgiant į šiuos atsakymus, galima būtų teigti, jog informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos sudaro nuo 8,2 proc. iki 14,7 proc. visų fakulteto edukacinių aplinkų.

Klausimų bloke apie informacines technologijas, taikomas mokymo procese, dėstytojai turėjo atsakyti į klausimą apie elektroninio pašto ir interneto naudojimą. 17,1 % dėstytojų atsakė, jog konsultuoja studentus elektroniniu paštu. Informacijos paieškos internete užduotis studentams skiria 41,5 proc. dėstytojų. Dar 2,5 proc. dėstytojų nurodė, kad skiria tokias užduotis „iš dalies“.

Studentų ir dėstytojų vertinimui klausimyne buvo pateikti teiginiai siekant išsiaiškinti jų požiūrių į informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese (1 ir 2 lentelė), kuriems jie turėjo pritarti, arba nepritarti. Respondentų pritarimas, nepritarimas ir neapsisprendimas buvo vertinamas pagal Likerto skalę. Buvo pateikta skalė nuo 0 („visiškai nepritariu“) iki 10 („visiškai pritariu“).

Pirmos ir antros lentelių duomenimis, respondentai nieko negali pasakyti apie du paskutinius teiginius: „KMU trūksta informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese“ ir „KMU nėra tinkamų sąlygų informacinių technologijų

I lentelė. Studentų vertinimai

Teiginiai	N		Vidurkis	SN	Mediana	Moda
	atsakė	neatsakė				
Informacinių technologijų taikymas sudaro salygas mokymo ir mokymosi procesui tobulinti	208	13	8,55	0,13	9,00	10
Informacinių technologijų taikymas tik apsunkina mokymo ir mokymosi procesą	205	16	1,76	0,18	0,00	0
Interneto technologijos studentui suteikia galimybę greitai nusikopijuoti (plagijuoti) jau parengtus referatus ir kursinius darbus	208	13	7,47	0,22	9,00	10
Dėstytojai nepastebi, kai pateikiu nukopijuotus darbus	182	39	2,88	0,25	2,00	0
KMU (fakultete) galima gauti pakankamai informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese	204	17	3,80	0,20	3,00	1
KMU (fakultete) trūksta informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese	199	22	6,26	0,22	7,00	10
KMU (fakultete) nėra tinkamų sąlygų informacinių technologijų taikymui mokymo ir mokymosi procese	197	24	5,81	0,23	6,00	10

SN – standartinis nuokrypis.

2 lentelė. Dėstytojų vertinimai

Teiginiai	N		Vidurkis	SN	Mediana	Moda
	atsakė	neatsakė				
Informacinių technologijos leidžia tobulinti mokymo ir mokymosi procesą	40	1	9,35	0,20	10,00	10
Informacinių technologijos tik pasunkina mokymo ir mokymosi procesą	39	2	0,49	0,15	0,00	0
Interneto technologijos suteikia studentui galimybę greitai nusikopijuoti (plagijuoti) jau parengtus referatus	35	6	7,97	0,42	10,00	10
Aš nepastebiu, kai pateikiami nukopijuoti darbai	31	10	3,48	0,59	4,00	0
KMU galima gauti pakankamai informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese	41	0	4,61	0,44	5,00	5
KMU trūksta informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese	36	5	6,28	0,42	6,00	8
KMU nėra tinkamų sąlygų taikyti informacines technologijas mokymo ir mokymosi procese	39	2	5,44	0,56	6,00	10

SN – standartinis nuokrypis.

taikymui mokymo ir mokymosi procese“. Taigi galima teigti, jog respondentai neturi pakankamai informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese. Standartinis nuokrypis (SD) rodo, kad studentų nuomonė pakankamai vieninga, o dėstytojų nuomonės išsiskiria, nors ir dėstytojų, pildžių klausimynus, skaičius nedidelis. Visi respondentai (ir studentai, ir dėstytojai) nenori sutikti su teiginiu: „KMU galima gauti pakankamai informacijos apie informacijos technologijų naudojimą mokymo ir mokymosi procese“. Vidurkio „mean“ reikšmės (studentams – 3,8, o dėstytojams – 4,61) ir įverčio modalinė reikšmė „moda“ (studentams – 1, dėstytojams – 5) rodo, jog yra daugiau studentų, nesutinkančių su šiuo teiginiu. Taigi universitete būtina informacijos apie IT taikymą mokymo ir mokymosi procese sklaida, seminarai dėstytojams, naujų mokomujų kompiuterinių programų diegimas.

Klausimyne dėstytojams ir studentams buvo pateiktas atviras klausimas: „Jūsų nuomonė apie informacijos technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese.“ Atlikus atsakymų kokybinę analizę (*content* metodas), dėstytojų nuomonės buvo suskirstytos į grupes:

- informacines technologijas būtina taikyti mokymo ir mokymosi procese (9 respondentai);
- informacines technologijas galima taikyti mokymo ir mokymosi procese, bet nėra salygų (didžiausia grupė) (12 respondentų);
- reikia mokytis taikyti informacines technologijas mokymo ir mokymosi procese (2 respondentai).

Dėstytojai savo atsakymuose į atvirą klausimą išreiškė teigiamą nuomonę apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese.

Studentų atsakymų į atvirą klausimą grupės: informacinių technologijų taikymas mokymo ir mokymosi procese yra naudingas (78 proc. atsakiusių į atvirą klausimą); Kauno medicinos universitetas atsižiuko informacinių technologijų taikymo mokymo ir mokymosi procese (9,5 proc. atsakiusių į atvirą klausimą); per mažai informacijos apie informacinių technologijų taikymą mokymo ir mokymosi procese

(1,9 proc. atsakiusių į atvirą klausimą); neigama nuomonė apie informacines technologijas (6,7 proc. atsakiusių į atvirą klausimą); pateikė savo idėjas ir pasiūlymus, kaip galima būtų taikyti informacines technologijas mokymosi procese (3,8 proc. atsakiusių į atvirą klausimą).

Išvados

Mišrios edukacinės aplinkos arba informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos, kurios nuolat keičiamos ir tobulinanamos tobulejant informacinėms komunikacinėms technologijoms. Tai kokybiškai naujos aplinkos, kurios pagal savo struktūrą yra skirtinos, bet turi būdingų bruožų.

Mokymas ir mokymasis informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintoje edukacinėje aplinkoje dėstytojams ir studentams kelia naujus kokybinius reikalavimus (reikia išmanyti ir derinti edukines, informacines ir komunikacines technologijas), taip pat suteikia galimybę studentams mokytis naujoviškai, greičiau, efektyviau, naujoje erdvėje (kai mokymosi patirtis skiriasi nuo patirties tradicinėje auditorijoje).

Kauno medicinos universiteto Farmacijos fakulteto informacinių technologijų taikymo mokymo ir mokymosi procese tyrimo metu identifikuotos informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintos edukacinės aplinkos.

Tyrimas parodė, kad esamas potencialas neišnaujodamas. Dėstytojai ir studentai turi įsirengę kompiuterizuotas darbo vietas ir interneto ryšį namuose, t. y. susikūrė sau informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintas mokymo ir mokymosi aplinkos. Tokie elektroniniai ištekliai įgalina kur kas išradingiau panaudoti Farmacijos fakulteto mokymosi galimybes bei kurti informacinėmis ir komunikacinėmis technologijomis praturtintas edukacines aplinkas.

Dėstytojams ir studentams trūksta informacijos apie informacinių technologijų diegimą mokymo ir mokymosi procese.

Enrichment of the educational environment with information and communication technologies: state of art at the Faculty of Pharmacy of Kaunas University of Medicine

Edita Butrimienė, Nida Stankevičienė¹

Kaunas University of Medicine, ¹Faculty of Social Sciences, Kaunas University of Technology, Lithuania

Key words: information and communication technologies; educational environment; blended learning environment.

Summary. Both traditional and new educational environments, the latter enriched with information and communication technologies, coexist in today's university. The goal of this article is to present the concept of educational environment enriched with information and communication technologies, to reveal the main features of such environment, and to present the results of certain investigation on the application of information technologies in teaching/learning processes at the Faculty of Pharmacy of Kaunas University of Medicine. The discussion object of this paper is the educational environment enriched with information and communication technologies. In designing the environments of this type, positive aspects of traditional teaching models are being developed by integrating them into the new educational environment. The concept of educational environment enriched with information and communication technologies is reviewed in the first part of this paper. The structure and main features of educational environments enriched with information and communication technologies are highlighted in the second part. The results of the study on the application of information technologies in teaching/learning processes at the Faculty of Pharmacy of Kaunas University of Medicine are presented in the third part.

Correspondence to E. Butrimienė, Kaunas University of Medicine, A. Mickevičiaus 9, 44307 Kaunas, Lithuania
E-mail: edita.butrimiene@med.kmu.lt

Literatūra

1. Papertas S. Minčių audros: vaikai, kompiuteriai ir veiksmingos idėjos. (Mindstorms: children, computers and powerful ideas). Vilnius: Žara; 1995.
2. Gage NL, Berliner DC. Pedagoginė psichologija. (Educational psychology). Vilnius: Alma littera; 1994.
3. Brazdeikis V. Bendrosios programos ir informacijos technologijos. (General curriculum (syllabus) and informational technologies.) Vilnius: Margi raštai; 1999.
4. White S. Using information technology for teaching and learning. In: A handbook for teaching and learning in higher education. London: Kogan Page; 2000.
5. Longworth N. Making lifelong learning work: learning cities for a learning century. London: Kogan Page; 2000.
6. Castells, M. Informacijos amžius: ekonomika, visuomenė ir kultūra. (Information century: economics, society, and culture.) Kaunas: Poligrafija ir informatika; 2005.
7. Baskas A. Informatikos laimėjimų įtaka mokymui. (Informatics achievements consequences in education). Informacijos mokslai 2002;23 Available from: URL: <http://www.leidykla.vu.lt/inetleid/inf-mok/23/tomas23.html>.
8. Aggarwal AK, Bento R. Web-based education. In: Aggarwal AK, editor. Web-based education: learning from experience. Idea Group; 2003. (cited 5 May 2005); Available from: URL: <http://proquestcombo.safaribooksonline.com>
9. Clark D. Psychological myths in e-learning. Medical Teacher 2002;24(6):598-604.
10. Osguthorpe RT, Graham ChR. Blended learning environments: definitions and directions. Quarter Rev Dist Edu 2003; 4(3):227-33 (cited 2005 May 18); Available from: URL: <http://web2.epnet.com>
11. McGreal R, Elliott M. Technologies of online learning (e-learning. In: Anderson T, Elloumi F, editors. Theory and practice of online learning athabasca (Canada): Athabasca University; 2004. p. 115-35.
12. Kvetkauskas V, editor. Tarptautinių žodžių žodynas. Vilnius: Vyriausioji enciklopedijų redakcija; 1985.
13. Resta P, editor. Information and communication technologies in education: a curriculum for schools and programme of teacher development. UNESCO; 2002.
14. Heeks R. Information and communication technologies, poverty and development. (Development informatics working paper series, working paper No. 5). Institute for Development Policy and Management, University of Manchester; 1999 (cited 15 April 2004). Available from URL: http://idpm.man.ac.uk/wp/di_wp05.pdf
15. Virtualus LieDM žodynas. (LiedDM Virtual Vocabulary.) (cited 15 April 2004). Available from: URL: http://www.liedm.lt/about/metodiniai_nurodymai/zodynėlis.html
16. Drucker P. Managing in the next society. Oxford: Butterworth-Heinemann; 2002.
17. Augustinaitis A. Žinių visuomenės tarpdalykinė mokymo sandara. (Trans-disciplinary learning structure of knowledge society.) Informacijos mokslai 2002;23 (cited 6 April 2004) Available from: URL: <http://www.leidykla.vu.lt/inetleid/inf-mok/23/tomas23.html>
18. Wilson BG. Constructivist learning environments: case studies in instructional design. New Jersey: Englewood Cliffs; 1996.
19. Jucevičienė P, Lipinskienė D. Edukacinė, studentų igalinanti studijuoti sistema mokymosi paradigmos kontekste. Socialiniai mokslai 2001;28:55-9.
20. Tight M. Key concepts in adult education and training. London: Routledge; 1996.
21. Lipinskienė D. Edukacinė studentų igalinanti studijuoti aplinka. (Educational environment as a tool empowering student to study.) [dissertation]. Kaunas; 2002.
22. Lipinskienė D. Edukacinė aplinka, jos poveikis studentų motyvacijai ir požiūriui į mokymąsi. (The educational environment, its influence students' motivation and approach to learning.) Tiltai Klaipėda) 2004;26:123-9.
23. Tiene D, Luft P. Classroom dynamics in a technology-rich learning environment. Learning and Leading with Technology 2001;29(4):10-4; (cited 2005 May 15); Available from: URL: <http://static.highbeam.com/l/learningandleadingwithtechnology/december012001/classroomdynamicsintechnologichlearningenvironment/>
24. Shields MK, Behrman RE. Children and computer technology: Analysis and recommendations. Future Child 2000;10(2):151-5.
25. Renteria-Bonito MA, Pires Jorge JA. Toward predictive models for E-learning: what have we learned so far? In: Ghaoui C, editor. e-education applications: human factors and innov-

- vative approaches. Idea Group; 2004; (cited 13 May 2005); Available from: URL: <http://proquestcombo.safaribooksonline.com/JVXSL>
26. Satyen L. Practicality of a technological tool for the teaching of first year psychology students. In: McNamara S, Stacey E, editors. Untangling the web: establishing learning links. Proceedings ASET conference; 7–10 Jul 2002; Melbourne; (cited 15 May 2005). Available from: URL: <http://www.aset.org.au/confs/2002/satyen.html>
27. Banks, D, A, Belief, inquiry, argument and reflection as significant issues in learning about information systems development methodologies. In: McGill T. editor. Current issues in IT education. Idea Group; 2003. p. 461; (cited 12 May 2005). Available from: URL: <http://proquestcombo.safaribooksonline.com>
28. Brusylovsky P. InterBook Home Page. Adaptive educational hypermedia on the www. 1999. (cited 14 March 2004); Available from: URL: <http://www.contrib.andrew.cmu.edu/~plib/InterBook.html>
29. Kim B, Williams R, Dattilo J. Students' perception of interactive learning modules. *J Res Technol Educ* 2002;34(4):453. (cited 1 March 2004); Available from: URL: <http://proquest.umi.com/pqdweb?RQT=306&TS=1202740380&clientId=57874>
30. Mangan KS. The chronicle of higher education. In: Colleges in 16 countries work to create a virtual medical school; 1 Nov 2002; Washington. (cited 1 March 2004); Available from: URL: <http://proquest.umi.com/pqdweb?RQT=306&TS=1202740380&clientId=57874>
31. Liaw ST, Pearce C, Keppell M. Developing a web-based learning network for continuing medical education. *J Workplace Learn* 2002;14(3): 98-108.
32. Augustinaitis A. Pomoderniosios bibliotekininkystės link. (On the way to postmodern library.) *Informacijos mokslai* 1999; 11:26-34.
33. Fodor JT. Using computer technology to help develop collaborative skills. *Promotion Education (Paris)* 2003;10(1):28. (cited 13 March 2004); Available from: URL: <http://proquest.umi.com/pqdweb?RQT=306&TS=1202740380&clientId=57874>
34. Lukšaitė D. Pedagoginės sąveikos modeliavimas atvirojo mokymosi aplinkoje. In: Informacijos technologijų taikymas švietimo sistemoje. (Educational framework for open learning environment.) Konferencijos medžiaga; 2004. p. 87-91.
35. Amant KS, Zemliansky P. Internet-based workplace communications: industry & academic applications. Idea group; 2004. (cited 29 March 2005). Available from: URL: <http://proquestcombo.safaribooksonline.com>
36. Cavanaugh, J. Teaching online – a time comparison. *Online journal of distance learning administration*. State University of West Georgia. Distance Education Center; 2005;8(1). (cited 18 May 2005). Available from: URL: <http://www.westga.edu/%7Edistance/jmain11.html>
37. Ambrazevičius E, Jasukevičius A, Šakys V. Universitetinių e-studijų sistemų kūrimo principai ir problemos. (The principles and problems of building e-learning systems in Universities.) *Informacijos mokslai* 2002; 22; (cited 1 March 2004) Available from: URL: <http://www.leidykla.vu.lt/inetleid/inf-mok/22/tomas22.html>
38. Ascough RS. Designing for online distance education: putting pedagogy before technology. *Teaching Theol Relig* 2002;5(1): 14-29. (cited 4 October 2004) Retrieved from EBSCOhost database.
39. Šveikauskas V. Visuomenės sveikatos pagrindinių studijų programos studentų kompetenciją lemiančių gebėjimų ugdymo tendencijos. (Tendencies on ability related to competence education when realizing undergraduate public health study system.) *Medicina (Kaunas)* 2006;42(3):242-52.
40. Kauno medicinos universiteto plėtra 2003–2007 metais. (Development of Kaunas University of Medicine on 2003–2007.) Grabauskas V., editor. Kaunas : Kauno medicinos universitetė Spaudos ir leidybos centras; 2003.
41. Brunevičiūtė R, Braždžionytė J. Universitetinių studijų tradicijos Kauno medicinos universitete. (Traditions of university studies at Kaunas University of Medicine.) *Medicina (Kaunas)* 2006;42(10):852-9.

Straipsnis gautas 2005 06 21, priimtas 2006 11 23

Received 21 June 2005, accepted 23 November 2006